

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
KŘP ÚSTECKÉHO KRAJE
Služba kriminální policie a vyšetřování
Územní odbor Ústí nad Labem
Oddělení hospodářské kriminality
Horova 5, 400 67 Ústí nad Labem

Č. j. KRPU-223575-9/TC-2017-041081-ROS

Ústí nad Labem 2. března 2018
Počet stran: 4

David HELCL

Vyrozumění

Kvalifikovaným posouzením obsahu Vašeho podání (§ 59 odst. 1 trestního řádu) ze dne 13.11.2017 označeného jako „ZEMANÍK - TRESTNÍ OZNÁMENÍ“ a provedeným šetřením dle § 158 odst. 1 trestního řádu a dle zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, nebyly zjištěny skutečnosti důvodně nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin a odůvodňující zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu.

Zdejší policejní orgán obdržel dne 28. listopadu 2017 cestou OSZ Ústí n.L. oznámení podané Davidem HELCLEM,

podezření ze spáchání přečinů zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 trestního zákoníku a maření úkolu úřední osoby z nedbalosti dle § 330 trestního zákoníku, kterého se měla dopustit úřední osoba, jednající za Krajský úřad Ústeckého kraje, když opakovaně, rozhodnutím podle § 15 odst. 1 v souběhu s ustanovením § 8b zákona č. 106/1999 Sb.(dále jen InfZ) o svobodném přístupu k informacím a ustanovením § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb.o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, odmítla poskytnout informace, jaký roční příjem včetně odměn pobíral zaměstnanec státní správy JUDr. Stanislav Körner za rok 2016, a to na základě žádosti o informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. Davida Helcla ze dne 21.12.2016, a to přesto, že všechna tato rozhodnutí po odvolání žadatele, zrušil a vrátil k novému projednání nadřízený správní orgán - Ministerstvo vnitra ČR, Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly, který vyslovil právní názor, že žádané údaje je povinen Krajský úřad poskytnout, přičemž se k výkladu ustanovení § 8a InfZ a povinnosti údaje poskytnout, odkazoval na judikaturu Nejvyššího správního soudu, a takový právní názor odvolacího orgánu je ve smyslu ustanovení § 90 odst. 1, písm. b) správního řádu pro Krajský úřad závazný, přesto údaje opakovaně odmítl poskytnout.

Z provedeného šetření tedy lze konstatovat, že pokud má žadatel na informace právo, může si jejich poskytnutí vynutit soudní žalobou přímo proti nevyhovujícímu rozhodnutí povinného orgánu, jestliže ten opakovaně v rozporu s právem informace neposkytne a rozhodnutí o odvolání takový postup nezhojí.

Stejně tak dotčené osoby mají právo na soudní ochranu a jsou oprávněni žalovat rozhodnutí odvolacího orgánu, přičemž je na místě, aby podání takové žaloby mělo odkladný účinek pro vydání informací.

Trestného činu Zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 tr. zákoníku se dopustí, kdo jako Úřední osoba, která v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou závažnou újmu anebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch

- a) vykonává svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,
- b) překročí svou pravomoc, nebo
- c) nesplní povinnost vyplývající z její pravomoci.

Trestného činu Maření úkolu úřední osoby z nedbalosti dle § 330 tr. zákoníku se dopustí, kdo jako Úřední osoba, která při výkonu své pravomoci z nedbalosti zmaří nebo podstatně ztíží splnění důležitého úkolu.

Ve smyslu § 127 písm. d) tr. zákoníku je úřední osobou člen zastupitelstva nebo odpovědný úředník územní samosprávy, orgánu státní správy nebo jiného orgánu veřejné moci. K trestní odpovědnosti a ochraně úřední osoby se podle jednotlivých ustanovení trestního zákona vyžaduje, aby trestný čin byl spáchán v souvislosti s její pravomocí a odpovědností. Lze konstatovat, že příslušný referent, či odpovědná osoba (ředitel úřadu), jsou úřední osoby a rozhodnutí o zamítnutí žádosti o poskytnutí informace je projevem svěřené pravomoci.

U pojmu vykonává svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu jde o porušování nebo obcházení konkrétního zákona nebo právní normy na podkladě zákona vydané. Pachatel jedná úmyslně aktivně v rozporu s takovou právní normou anebo úmyslně konkrétní právní normu obchází.

O překročení pravomoci jde, když pachatel vykonává činnost, která patří do pravomoci jiné úřední osoby, popř. jiného orgánu, a to buď nadřízeného, nebo též podřízeného, nižšího, pokud úřední osoba nemá právo vztáhnout vyřízení věci na sebe. Patří sem i případy, kdy úřední osoba jedná bez zvláštního zmocnění, pokud je právní řád vyžaduje.

O nesplnění povinnosti vyplývající z jeho pravomocí jde, když pachatel nesplní povinnost uloženou mu zákonem nebo jiným právním předpisem vydaným na základě zákona a případně konkretizovanou jeho pracovní nebo funkční náplní. Jednání pachatele má formu opomenutí (srov. R 19/1981, s. 110 a 111). Povinnost nesplní i ten, kdo ji úmyslně opomene splnit, je si vědom možných následků své nečinnosti a je s nimi srozuměn.

Pojem **důležitý úkol** není v trestním zákoníku blíže definován. Ani literatura či judikatura se tomuto pojmu příliš nevěnuje. Např. Nejvyšší soud (6Tdo 678/2011) stručně uvádí, že při výkladu pojmu důležitý úkol, je třeba vycházet z jeho významu z hlediska státního orgánu nebo jiné instituce, v níž je úřední osoba činná a jejichž úkolů se splnění dotýká. Zmařením splnění důležitého úkolu je podle NS nutno rozumět úplné znemožnění jeho splnění. Podstatným ztížením je vytvoření situace, kdy sice důležitý úkol může být splněn, avšak s velkými až mimořádnými obtížemi, resp. ke splnění tohoto úkolu je třeba vynaložit zřetelně více energie, času nebo prostředků.

V předmětné věci pak bylo zjištěno, že povinná úřední osoba žádost přijala, o žádosti rozhodla a rozhodnutí odůvodnila. Přestože odvolací orgán toto rozhodnutí zrušil a vyslovil odlišný právní názor, z hlediska zákona nemohl a nepřikázal odvolacímu orgánu, jak má ve věci rozhodnout.

Jádro sporu tedy tkví v tom, že povinný orgán se neřídí právním názorem odvolacího orgánu. Takové jednání však podle názoru pol. orgánu nemůže být bez dalšího chápáno jako porušování nebo obcházení konkrétního zákona či porušení důležitého úkolu úřední osoby tak, jak jej jeho má na mysli trestní zákoník.

V této souvislosti je třeba zdůraznit, že žadatel může civilní žalobou dosáhnout příkazu k vydání informací.

Mzdy úředníků jsou alespoň v základní formě dostupné přímo v Nařízení vlády 564/2006 Sb. o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě.

Pol. orgán plní úkoly v trestním řízení, přičemž trestní řízení nemůže v žádném případě vést k vydání informací podle informačního zákona. Vyhodnocením podaného oznámení dospěl pol. orgán k závěru, že nejsou dány žádné skutečnosti svědčící o tom, že Krajský úřad Ústeckého kraje, respektive rozhodující úřední osoby spáchaly trestný čin zneužití pravomoci úřední osoby dle 329 tr. zákoníku nebo trestný čin maření úkolu úřední osoby z nedbalosti dle 330 tr. zákoníku, ani jiný, když se neřídily právním názorem odvolacího správního orgánu a neposkytly vyžádané informace.

Trestní zákoník v ustanovení § 12 vymezuje **zásady zákonnosti a zásady subsidiarity trestní represe** tak, že jen trestní zákon vymezuje trestné činy a stanoví trestní sankce, které lze za jejich spáchání uložit a trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, **ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu.**

Trestní právo je tedy třeba chápat jako prostředek **ultima ratio**, lze tedy uplatňovat jen v případech společenských škodlivých a jen tam, kde není možné sporné vztahy řešit jiným odvětvím práva, nebo tam, kde takové nástroje selhaly. V právním státě je zásadně nepřipustné, aby prostředky trestní represe sloužily k uspokojování subjektivních práv soukromoprávní povahy, nejsou - li vedle toho splněny všechny předpoklady vzniku trestněprávní odpovědnosti, resp. nejsou-li tyto předpoklady zcela nezpochybnitelně zjištěny, kdy tyto podmínky nebyly v tomto případě předmětného trestního oznámení splněny.

Celkově provedeným šetřením tedy policejní orgán dospěl k závěru, že ve věci nejde o podezření ze spáchání trestného činu. Vzhledem k uvedeným skutečnostem bylo šetření ukončeno a založeno na zdejší součásti Policie ČR ad acta.

Poučení:

Orgány činné v trestním řízení projevují svoji vůli jak rozhodnutím, tak i opatřením. Obsah a forma opatření nejsou přesněji trestním řádem upraveny a nelze proti nim uplatnit opravný prostředek.

Vzhledem k tomu, že nebyly shledány důvody k zahájení trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu, není možno ve věci podat žádný opravný prostředek (stížnost dle § 141 trestního řádu).

Místo opravného prostředku (stížnosti § 141 trestního řádu) máte právo v dané věci podat opětovný podnět, pokud bude obsahovat nové skutečnosti důvodně nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, nebo se s tímto podáním obrátit na příslušné státní zastupitelství v rámci jeho působnosti v dozoru nad zachováním zákonnosti v předsoudním stádiu trestního řízení.

Podle § 157 odst. 2, písm. a) trestního řádu je státní zástupce oprávněn na policejním orgánu vyžadovat k přezkumu i spisy, v nichž nebyly zahájeny úkony trestního řízení.

Na podkladě výše uvedených skutečností, bude Vaše podání uloženo bez dalšího opatření pod výše uvedeným číslem jednacím.

por. Zdeněk Rosendorfský DiS.

komisař

974 426 349

725 523 932

zdenek.rosendorfsky@pcr.cz

